

uddragsrunden kan afklares under lovbehandlingen, altså her i løbet af foråret, hvor vi har forhandling i Erhvervsudvalget om netop dette lovforslag.

Jeg vil i hvert fald meget gerne give udtryk for her fra talerstolen, at jeg selv synes, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis vi kunne klare den problemstilling samtidig med, at vi har første, anden og tredje behandling, således at det ligger klart samtidigt. Så det er en målsætning, som jeg tror er en del af svaret på de spørgsmål, der er rejst.

Så er det selvfølgelig klart, at høringssvarene rejser en række problemer, og også flere ordførere har peget på, at de gerne vil have en dybtgående behandling af dem i udvalget. Det siger sig selv, at det må alle være interesserede i, også regeringen.

Til allersidst kan jeg jo ikke nære mig for at kommentere hr. Frank Aaens ordførertale og notere mig, at også Enhedslisten har glæde af Europa-Kommissionen indimellem. Jeg tror, at modellen med, at det offentlige i en eller anden forstand skal redde nødlidende institutter ved at gå ind og overtage dem, selvfølgelig kan diskuteres: Er det en hensigtsmæssig måde at gøre det på? Men jeg tror, at en automatik af den karakter ville være med til at forfladige svaret hos dem, der har det reelle ansvar, og som i den model, som ligger i lovforslaget, stadig væk vil have det reelle og formelle ansvar.

Men baggrunden for lovforslaget og for den lov, som det ændrer, den eksisterende lovgivning, er jo et ønske om at give indskydergarantifonden bedre og flere muligheder end »bare« – det er selvfølgelig vigtigt i sig selv – at være en garantistillelse med et minimum over for indskyderne.

Så det er jo et forsøg på at skabe bedre muligheder end bare at tage til efterretning, at et pengeinstitut er blevet nødlidende. Derfor synes jeg selvfølgelig, det er lidt ærgerligt, at Enhedslisten ikke kan se det fornuftige i det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen der er såmænd elementer heri, som er fornuftige nok. Vi er bare fundamentalt imod, at det i virkeligheden kan ende med, at der kommer skattekroner i, uden at vi samtidig får en samfundsmæssig indflydelse på opfølgningen. Det er den ene ting.

Den anden ting er: Vil ministeren ikke bekræfte, at der oprindeligt i lovudkastet før hø-

ringsrunden lå en mulighed for, at man kunne overtage et pengeinstitut? Og ud over at jeg godt i høringssvarene kunne se mange, der brokkede sig over det, hvad var så begrundelsen for, at det blev taget ud?

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når lovforslaget er ændret i forhold til det oprindelige, er det jo bl.a. på grund af høringsfasen. Det er jo den måde, vi laver lovgivning på, nemlig at høringsfasen også betyder noget og dermed giver mulighed for at ændre det oprindelige udspil.

Efter min opfattelse er det ikke en afgørende forskel i praksis, at man søger at finde en løsning, hvor instituttet bliver overtaget af et andet institut, for det har jo aldrig været tanken, heller ikke i det oprindelige udspil, at det er en blivende situation. Det er jo en mellemfase til at føre instituttet over på private hænder. Derfor er det jo et spørgsmål om, hvorvidt man skal vælge den ene metode eller den anden metode, for slutfacit vil ikke give nogen praksisændring.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, det er klart, at som Folketingets flertal i dag ser ud, vil slutfacit blive det samme, nemlig at pengeinstituttet bliver videreført i privat regi, uanset om det undervejs har været under offentlig kontrol. Det er jeg godt klar over. Men det undrer mig, og jeg synes heller ikke, at jeg så nogle argumenter for det i høringssvarene eller i det resumé, vi fik. For jeg synes, det er indlysende, at uanset hvor liberal man er, så indfører man en mulighed for, at det her overtager man altså simpelt hen, og så ser man, hvordan det skal rekonstrueres – og det er klart, at de gamle aktionærer er ude af vagten, de har tabt alle deres penge, væk med dem – men man overtager det i en periode for at sikre en ordentlig rekonstruktion.

Jeg forstår ikke, hvorfor det er taget ud som en mulighed, og så vidt jeg kunne læse af høringssvarene, var det eneste argument, at nogle meget store aktører på området var imod, og derfor glider det ud. Men nu kan vi jo stille et skriftligt spørgsmål, og så kan vi få ministerens redegørelse for, hvorfor den mulighed er taget ud. Så vidt jeg ser det, var det kun, fordi et par store aktører sagde, at det brød de sig ikke om.